

Συνάδελφοι ἐν τῷ πυρὶ καθὼς κί' ἐν τῷ σιδήρῳ,
τοῦ νῦν πρωθυπουργεύοντος τὴν κεφαλὴν οἰκτεῖρω,
διότι ὁ ἀναίσθητος ἐν πάσῃ πεποιθήσει
πιστεύει πῶς τὰς ψήφους σας καὶ πάλιν θὰ κερδίσῃ
καὶ θ' ἀπατᾷ ἐπὶ πολὺ τὸν εὐγενῆ λαὸν
κατόπιν τοῦ ζητήματος τῶν Περιφερειῶν.

Μὰ τὰς περιφερείας μας τὰς τότε ὑμνηθείσας
καὶ εἰς τὰς ἔδρας τῆς βουλῆς τοσοῦτον θερμανθείσας,
εἰς τὰς Ἀθήνας τρέξετε χωρὶς ἀργοπορίαν
καὶ μετ' ἐμοῦ πατάξετε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν
τὰ φαῦλα Νομοσχέδια τῶν Περιφερειῶν,
ἀλλέως καταστρέφεται τὸ πᾶν μὰ τὸν θεόν.

Ἐνθυμηθῆτε ἑστοὺς καιροὺς ἐκείνους, μετ' ἀμὶ,
πῶς ἔφαγα κί' ἐγὼ μετ' ἑσᾶς ἀλάτι καὶ ψωμί
καὶ ἤδη τέκνα τοῦ πυρὸς καθὼς καὶ τοῦ σιδήρου,
δεχθῆτε τὴν ἐκδήλωσιν ἀγάπης διαπύρου
κί' ἀνοίξετε τὰ μάτια σας κί' ἐξέλθετε τῆς πλάνης...
Αὐτὰ καὶ σᾶς ἀσπάζομαι... ὁ φίλος Δ ε λ η γ 1 ἄ ν ν η ς.

Τοῖς φίλοις καὶ ἀγαπητοῖς
ὁ ἐκ Μολάων βουλευτής.

Μὴ δίδετε ἀκρόασιν ποτὲ ἑστὸν Δεληγιάννη
κί' ὁ Θεόδωρος τίποτε δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάνῃ.
Ἐκεῖνος ἤλθε μὴν ἅμα καὶ δεῖ καὶ πρέπει,
ἀλλ' ὅπως τὰ κατάφερε τὸ κλούβιο τοῦ κεφάλι,
σᾶς βεβαιώνω τὴν ἀρχὴν πῶς δὲν τὴν ξαναβλέπει
κί' αὐτὴ τὴν σκέψιν ἄγρηγορα ὁ νοῦς του ἄς τὴν βγάλῃ.

Εἰπέτε του, παρακαλῶ καὶ σεῖς νὰ μὴν ἐλπίζῃ
καὶ πῶς ἀδίκως χάνεται κί' ἀέρα κοπανίζει.
Ἐκεῖνος ἐκυβέρνησε, ἄς ἔλθουν τώρα κί' ἄλλοι,
ποῦ ἔχουν πρὸ πολὺ μῆλα καὶ πρὸ γερὸν κεφάλι
καὶ ἂν ἀνάγκη κάποτε δεινὴ τοὺς παρασφίγγῃ,
ἔμπορῶν νὰ βγάλουν μὴν χαρὰ κί' ἀπὸ τῆς μυτῆς ξύγκι.

Ἐδῶ κί' ὁ μόσχος ὁ πολὺς καὶ τὸ γλυκὸ ψωμί,
ἔδῶ τὸ μέλι ἀφθονοῦν κί' ἡ ἀμβροσία τρέχει,
ἐγὼ, ἐγὼ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθὴς εἰμί,
ποῦ ὅλο τὴν κλαδεύουνε καὶ κλαδεμμὸ δὲν ἔχει.
Ἐδῶ ζωὴ καὶ λεβεντιά καὶ ζάχαρες καὶ μέλια,
ἔδῶ ρουσφέτι μπόλικο καὶ φούρνοι μετ' ἀβέλια.

Ἀφήστε τὸν Θεόδωρον καὶ τρέξετε κοντὰ μου,
ἂν θέλετε, μωρὸ παιδιὰ, νὰ ἴδῃτε προκοπή...
ἔσεῖς γνωρίζετε γὰρ σᾶς τί γοιόθῳ ἑστὴν καρδιά μου
καὶ εἶναι ὅπως περιττὸν ἢ γλώσσα νὰ τὸ πῇ.
Γνωρίζετε πρὸς χάριν σας τί κάνω καὶ δὲν κάνω,
πῶς καὶ τὰ δηρὰ ποδάρια μου σ' ἕνα παπούτσι βάνω.

Ὅστις λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ συμφέρον θέλει,
ὡς φίλος τῆς ἡμέρας του μαζί μου ἄς περῶ.

νὰ τὸν ταῖζω ζάχαρι, νὰ τὸν ποτίζω μέλι
καὶ τὴν πατρίδα μετ' ἐμοῦ κί' αὐτὸς νὰ κυβερνᾷ.
Δι' ὅλους εἶναι ἀνοικτὴ τοῦ οἴκου μου ἡ θύρα
κί' ὅποιος κτυπήσῃ μὴν ἅμα, χρυσοῦ θὰ ἔχῃ μοῖρα.

Ἄς μὴ φανῇ, μωρὸ παιδιὰ, κανένας μαιγοχάφτης
κί' ἂν ἡ πατρίς πολύτιμον ἐστὶ καὶ ἱερὸν,
πλὴν τὸ Ταμεῖον ἄμεινον μᾶς φαίνεται καὶ ταύτης
καὶ πάντοτε καὶ μάλιστα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν.
Αὐτὰ σᾶς λέγω, βρὲ παιδιὰ, μ' ὀλίγα λόγια σκέτα
καὶ ὅποιος δὲν ἀτάλαβε, ὄρσε, γαμπρέ, κουφέτα.

Τρικούπης πρὸς φίλους,
πολλοὺς καὶ ποικίλους.

Ἐντὸς ὀλίγου κρίσιμοι μᾶς ἔρχονται στιγμαὶ
καὶ δύο ὑπανοίγονται πεπατημένοι δρόμοι,
ὁ εἰς πρὸς τὸν Θεόδωρον κί' ὁ ἄλλος πρὸς ἐμέ,
ὑπάρχει δὲ καὶ τρίτος τις διάδρομος ἀκόμη,
πλὴν περὶ τούτου, κύριοι, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων,
δὲν πρέπει λόγον παντελῶς νὰ κάμωμεν μέγαλον.

Ἐὰν λοιπὸν σεβόμενοι τὸν καθεστῶτα νόμον
ἀκολουθήσετε ὡς πρὶν τὸν ἰδικὸν μου δρόμον,
ἔχει καλῶς... ψηφίζονται καὶ ἄλλοι νέοι φόροι
κί' ἐπὶ καιρὸν θὰ λέγεσθε ἀκόμα βουλευφόροι,
πολλῆς τυγχάνοντες τιμῆς καὶ ὑψηλῆς εὐνοίας.
καὶ μετ' ἡμῶν σκεπτόμενοι περὶ Μακεδονίας

Σκεφθῆτε δι' αὐτὸ καλῶς, σᾶς λέγω δὲ συντόμως
πῶς ταῦτα ἔχει τὰ καλὰ ὁ ἰδικὸς μου δρόμος.
Ἄν δὲ πρὸς τὸν Θεόδωρον καὶ πάλιν πορευθῆτε,
τὰς θύρας τότε παρευθὺς τῶν Ὑπουργείων κλείω
κί' ὡς ποῦ ἐπὶ ὀκτὼ φοραῖς λουκάνικον νὰ πῆτε,
εἰς τὰ ἔξ ὧν συντίθεσθε καὶ νῦν σᾶς διαλύω.

Λαιμοδέταις καὶ καπέλα,
ὅπου εἶναι μία τρέλλα.

Εἰς τοῦ Ἐ ρ μ ο ὕ τὸν δρόμον εἰς τὴν Καπνικαρέα,
εἰς τὸ Πιλοπωλεῖον ἐκεῖνο τοῦ Κασδόνη,
καπέλα ὅσα ὅσα ποικίλα καὶ ὠραία,
ποῦ ὅποιος τὰ φορέσῃ ποτὲ δὲν τὰ παληώνει.
Ἄμμε οἱ λαιμοδέταις καὶ τᾶλλα φιγουρίνια...
μὰ πρὸ καλὸ ἀπ' ὅλα εἶν' ἡ μεγάλη φτήνηνια.

Ἡμερολόγιον Στατιστικῆς
κί' ὕλης ἀνάπλεων σημαντικῆς.

Ἡμερολόγιον Π α ν ἄ με ὠφελίμους γνώσεις
καὶ εἰς κυρίους χρήσιμον καθὼς καὶ εἰς κυρίας,
ποῦ τὸν παρὰ σου ἄδικα γὰρ τοῦτο δὲν θὰ δώσῃς,
ἀφοῦ θὰ βρῆς περὶ παντὸς πολλὰς πληροφορίας.
Ἐδῶ μὲν μιάμιση δραχμὴ, γὰρ δὲ τὰ ἔξω μέρη
δηρὰ φ ρ ἄ γ κ α νᾶναι καὶ χρυσοῦ κί' ἀρξάν κοντὰν' σὸ γέ

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα σὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενέτων· Ἐδ Φρονοῦντων· — νόκτα ἑμέρα συζητοῦνται
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὴ μάνδρα μετ' γαϊδούρια